

ΟΙ ΚΡΑΥΓΕΣ ΚΑΙ Η ΟΥΣΙΑ (Μάιος 2008)

Συγγραφέας: ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Έχουμε στην Ελλάδα τη μανία να εθελοτυφλούμε και να αντιδρούμε σε ό,τι κάποτε θεωρούσαμε προβληματικό, χωρίς να το επανεξετάσουμε και να σκεφτούμε οι ίδιοι αν οι συνθήκες έχουν αλλάξει. Αυτό κάνουμε και με την πυρηνική ενέργεια. Ο Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ κ. Γ. Σουφλιάς τόλμησε να πει ότι δεν πρέπει να υποκρινόμαστε και ότι πρέπει να ξεκινήσουμε μια συζήτηση για την πυρηνική ενέργεια στη χώρα μας. Εξαλλοι του επετέθησαν όλοι. Από το κόμμα του και από τα άλλα κόμματα. Κανείς δεν θέλει πυρηνικά στην Ελλάδα. Το «πυρηνική ενέργεια- όχι ευχαριστώ» που κάποτε είχε κάποιο νόημα, σήμερα είναι αξίωμα. Είναι δόγμα. Το πιστεύουν όλοι, χωρίς να το επανεξετάσουν. Και οι πολιτικοί το παπαγαλίζουν για να είναι αρεστοί, φοβούμενοι ότι και μόνο η αναφορά των λέξεων «πυρηνική ενέργεια» θα τους στοιχίσει τη βουλευτική τους έδρα.

Η αλήθεια είναι ότι ο κύριος Σουφλιάς λέει κάποιες αλήθειες. Ότι για παράδειγμα όλοι οι γείτονες έχουν εργοστάσια πυρηνικής ενέργειας, πράγμα που σημαίνει ότι, αν «σκάσει» το εργοστάσιο στη Βουλγαρία, εμείς θα πάθουμε ό,τι και οι Βούλγαροι λόγω γειτνίασης. Λέει επίσης ότι η πυρηνική ενέργεια δεν μολύνει το περιβάλλον, διότι δεν έχει εκπομπές διοξειδίου- πράγμα που επίσης είναι αλήθεια. Εξηγεί ότι η τεχνολογία που έχει αναπτυχθεί από τους Ιάπωνες για την προστασία των πυρηνικών εργοστασίων από τους σεισμούς μπορεί να εφαρμοστεί και εδώ, αφού είμαστε σεισμογενής χώρα (λιγότερο σεισμογενής από την Ιαπωνία σε κάθε περίπτωση). Τέλος, υποστηρίζει ότι ένα εργοστάσιο πυρηνικής ενέργειας θα μας εξασφάλιζε ικανοποιητική ενεργειακή ανεξαρτησία. Και αυτό είναι αλήθεια.

Και όμως έπεσαν όλοι επάνω του «να τον φάνε». Κανείς δεν θέλει να συζητήσει- και κανείς δεν κάθεται να σκεφτεί, αν η πρόταση Σουφλιά για συζήτηση επί του θέματος είναι σωστή ή όχι. Και φυσικά πρέπει να συζητήσουμε το θέμα. Και να το απορρίψουμε, αν δεν είναι συμφέρον για την κοινωνία μας. Αλλά δεν μπορούμε να το απορρίπτουμε με τις γνωστές κραυγές, αποστρέφοντας την κεφαλή από την πραγματικότητα και μάλιστα μια πραγματικότητα που όλοι οι άλλοι διακρίνουν καθαρά. Και γιατί αντιδρούμε στην πυρηνική ενέργεια -που οι άλλοι υιοθετούν- και δεν

αντιδρούμε στην απίστευτη μόλυνση του περιβάλλοντος που προκαλεί η καύση λιγνίτη από τη ΔΕΗ; Η μόλυνση του περιβάλλοντος που προκαλείται από τη ΔΕΗ αλλά και από όλη τη βρώμα που διοχετεύουμε σε γη, αέρα και νερό είναι το αληθινό πρόβλημά μας σήμερα και όχι η πιθανότητα να σκάσει ένα πυρηνικό εργοστάσιο.

Ο κ. Σουφλιάς καλά έκανε και έθεσε το θέμα και καλά θα κάνουν οι υπόλοιποι πολιτικοί να ανοίξουν λίγο τα μάτια τους και να σκεφτούν ότι εκτός από την υποχρέωση (έναντι του εαυτού τους) να επανεκλεγούν, έχουν και υποχρέωση έναντι της κοινωνίας να προσφέρουν κάτι. Το ελάχιστο που μπορούν να κάνουν, είναι, αντί να κραυγάζουν στα τηλεπαράθυρα, να αντιμετωπίσουν την πραγματικότητα με ρεαλισμό και θέληση για πρόοδο και να κάτσουν να συζητήσουν το ζήτημα. Καιρός είναι να φροντίσουν να ενημερωθούν για το τι γίνεται έξω και ποιες είναι οι νέες τάσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση, της οποίας είμαστε η ωραιότερη και πιο βρώμικη χώρα.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» στις 10 Μαΐου 2008, σ. Α 10.